

SAMOBORSKI LIST

God. XV.

U Samoboru, 1. srpnja 1920.

Br. 13.

„Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 16 K. — Plativo i tuživo u Samoboru.

Uprava i uredništvo nalazi se
GLAVNI TRG br. 3
(tiskara S. Šek.)

OGLASE prima uređiva prema oglasnici. Za oglašavanje se više puta vraćaju, daje se značajniji popust. Kukuruz se ne vraća.

N. V. Regent Aleksandar u Samoboru.

26. lipnja 1920!

Taj dan ostat će upisan svijetlim i neizbrisivim pismenima na stranicama historije našega gradića.

Jedan velik, svečan i uznosit dan.

Pravi blagdan, koji će ostati u našim dušama kao jedan dragi i topli svjetionik, koji će još našoj djeci i unučadi pričati o vebnim trenucima, kad je na naše zavičajno tlo prvi put stupio narodni heroj, Nasljednik prijestolja REGENT ALEKSANDAR.

Naš gradić po prvi put je zagledao u svojoj sredini hrabroga Vojskovođu što je vodio junačke čete, koje su donijele našem narodu Spas Slobodu i Oslobođenje: Sina uzvišena OCA, koji je ostvario stoljetni san troimenoga naroda, za kojim su dosad uzalud čeznuli najbolji sinovi našega naroda; velikoga Kraljevića iz narodne naše dinastije slavni KARADJORDJEVIĆA.

Iza Oslobođenja prvi korak upravlja legendarni Junak u bijeli naš Zagreb, a prvi Njegov pohod izatoga bio je posjet Samoboru.

Vladar naše krvi i našega jezika nalazio se već u Samoboru!

I tu je sreću usud nama priuštio.

Naša slatka, materinjska riječ, koju smo svi razumjeli, čuje se i rominja iz Njegovih ustiju kao najčišća harmonija i zanosi naše duše u sferu najčišćega užitka, što smo ga ikad mogli osjetiti.

Naš gradić nije još doživio takog velikog časa i od tolikoga značenja, otkad postoji: nije još slavio takvoga slavlja; ne dočeka dosad tako velike počasti.

Dusi onih narodnih prvaka, što su se nekoć sastajali u Samoboru, da bude narod oda sna; da stvaraju osnove; da nnete misao jugoslavensku

kao zvijezdu prethodnicu današnjih velikih vremena, što ih dočekamo, morale su jamačno toga dana veselo lebdjeti kraj nas, da i one slave ovaj veliki svečanik. Duše — mislimo — Gaja, Livadića, Preradovića, Vraza, što su se nekoć svraćali u ovo naše rodjeno mjesto, a kojih se sjetio i ban dr. Laginja u svome patriotiskom govoru.

I baš je slučaj htio, da prvi vladar Jugoslavenske države na svom prvom putu kroz Hrvatsku upravlja svoju posjetu gradiću, gdje su se za ilirskoga pokreta palile svijetle iskre ideji Jugoslavenstva

Samobor je veselo i sretan i visoko počašćen, da je mogao pozdraviti uzvišenoga Regenta; raduje se, da je ON bio zanesen našim prirodnim ljepotama, s vidicima na naše gore lugove i poljane; zadovoljan s onim, što smo mu mogli ovaj put dati spontano, doznavši tek u posljednji čas za Njegov dolazak.

Samobor se raduje kad je čuo, da je Njeg. Visost obećala, da će prvom danom prilikom i opet pohoditi naše mjesto.

Samobor će biti najsretniji, kad dočeka opet taj veliki i vedri dan.

U petak, 25. lipnja poslijepodne saznalo se u Samoboru, da Njegovo Visočanstvo Regent dolazi drugog jutra na svome izletu u Samobor.

Ta vesela vijest šla je od usta do usta i elektrizovala čitavo mjesto. Odmah su istaknuti narodni barjaci, a kuće iskičene zastavicama, zelenilom, cvijećem i sagovima.

Već prije 8 sati sjutra poredjali su se na Glavnom trgu: činovništvo svih ovdšnjih oblasti i ureda, svećenstvo, školska mladež i učitelji, sbor, pa sva naša društva i korporacije. Čitav trg bio je pun općinstva, koje je budjeno očekivalo svoga Regenta.

Kad je bio dan znak, da je Njeg. Visočanstvo sa svojom svitom u kojoj su se nalazile uz g. bana dra Laginju ministri dr. Drinković i dr. Krizman, te maršal dvora g. Damjanović i osobni pobičnik g. Žečević na pomolu, završava sokolska Fanfira veselu koračnicu, a čas zatim prolama se zrak od oduševljenih poklika: Živio regent Aleksandar!

Sve je nagnulo, da moža pozdraviti junačkoga Prestolonasljednika. I evo Ga u našoj sredini. Auto se zaustavi, a iz njega izadje Regent s razdraganim smiješkom i ljubazno odzdravljajući na sve strane obasipani cvijećem od gospodja i gospodjica, te školske mladeži, koja je pravila šaljiv.

Nastala su oduševljenja, koje se ne da opisati s par poteza pera. To se je moralo tek vidjeti, kako su valovi entuzijazma, sreće i ljubavi prodirali iz duše općinstva, koje je zapremilo pristrani naš trg.

Pozdrav kot predstojnika

Tad regentu pristupi kralj, kotarski predstojnik g. Fr. Kosina, koji ga pozdravi ovim govorom:

Kraljevsko Visočanstvo! Kao glavar ovoga povjerenog mi kotara Samobora, presretan sam ovaj čas, zahvaljujući Providnosti Božjoj, što mi je u dio pala neizmerna čast da se mogu u ime ovopodručnoga žiteljstva podaničkom odanošću iskrenoga i otvorenog srca pokloniti Vašem kraljevskom Visočanstvu, te Vas pozdraviti kao zastupnika uzvišenoga Vam oca Njegovog Veličanstva Petra I. narodne krvi prvog kralja Srba, Hrvata i Slovenaca najsrdačnijom dobrodošlicom.

Ovaj kotar divan položajem svojim, okružen predivnim prirodnim krasotama presretan je i ponosit što je on prvi počašćen uzvišenom posjetom Vašeg kraljevskog Visočanstva nakon svečanog posjeta i ugodnog boravka u Zagrebu, pak se u ime ovopodručnoga žiteljstva sa tu visoku počast najsrdačnije zahvaljujem te kličem: Živio Njegovo kralj. Veličanstvo Petar I. kralj Srba, Hrvata i Slovenaca, Živio nam naš Regent Njegovo kraljevsko Visočanstvo prestolonasljednik Aleksandar!

Na ovaj pozdrav zahvalio je Regent ovim riječima:

„Hvalim na srdačnom Vašem pozdravu te vas molim, budite tumačem mojih radosti

i veselja ovog lijepog današnjeg dočeka ovdje*, i opet zaori trg od oduševljenih poklika.

Pozdrav upravitelja trg općine.

Sada Regenta pozdravi upravitelj samoborske općine g. Mirko Kleščić ističući veliku i neizrecivu sreću što ju je doživjelo samoborsko građanstvo da može u svojoj sredini pozdraviti kralj Visočanstvo, uzvišenoga regenta vladara svoje krvi i svoga jezika.

Ujeto je zamolio Regenta, da blagozvoli primiti kao uspomenu na svoje horavljene u Samoboru djelo „Samobor“ narodni život i običaji, što ju je napisao domaći rav. učitelj Milan Lang, a izdala Jugoslavenska Akademija god 1915.

Njeg. Visoč. primilo je milostivo ovaj dar i zahvalilo načelniku na njem.

Pozdrav učenice pučke škole.

U ime školske mladeži pučke škole stupa zatim pred regenta učenica III. godišta Greta Šuklje sa kitom cvijeća, da ga pozdravi stihovima pjesme, koju je za ovu svečanu zgodu ispejao domaći učitelj i omladinski pisac g. Bogumil Tonić a koja glasi:

Kraljeviću Aleksandru.

I mi mali presretni smo danas
Kraljeviću, diko našeg roda,
jer po Tebi domovini našoj
Spas je došlo, — sićuša Sioboda

I nam grudi ranosa su pline
sretnom suzom naše oči sjaju,
što su danas zagleda'le Tebe
u našem lijepom zavičaju.

Primi i naš poklon! Dajemo Ti
naša srca, naše duše mlade —
Da su s Tobom i dječica Tvoja;
da Te ljube — nek se svuda znade.

Kraljeviću svijetli — srcu dragi
Bog Te neka prati, čila sreća,
a sa spomen od nas malih primi
a naših polja kitu sitna cvijeća!

Njegovo Visočanstvo bilo je dirnuto nježnim pozdravom djevojčice, ljubavno primi cvijeće, pa poljubih malu u čelo i stisne joj ručicu, a mnogobrojno općinstvo udari u ponovo burno klicanje oduševljeni nad ovim dirljivim prizorom.

Bum te tužil!

(Nastavak)

Na ovome „žalarnom“ svijetu ima još ljudi, koji iz principa nikad ne traže t. zv. sudske zaštite.

Ti ljudi na svaku nepravdu, koja ih snadje, resignirano govore: „Naj hu s Bogom!“ ili „Bu vre Bog platiti!“

O tim dohričinama ne ću govoriti, jer kako spomenuti, svrha je ovome članku, da opiše, kako se pojedina pravila doimlje nadviđane stranke.

Pregleda radi svratat ću ove pohije-djene u pojedine skupine.

U prvu grupu spadaju ljudi, koji se dade „pogovoriti“, t. j. koji uvidjevši, da nisu u pravu, tu činjenicu tojalo priznaju, te jedva čekaju, da im se pruži prilika za častan izlaz iz te affaire. Ovakovi su ljudi sretni, ako im sudac pruži priliku, da se s protivnikom nagode. Ne dodje li do nagode zadovoljavaju se već s prvosudnom osudom.

U drugu skupinu mogli bi ubrojiti ljude, koji se iz principa ne zadovoljavaju s osudom prvog suda i drže svojom dužnošću, da apeliraju do posljednje instancije, ili kako to oni zovu do „vedmrice“.

Ljude treće skupine ne zadovoljava ni pravorjek treće instancije, nu kako

Govor bana dra. Laginje.

Nato se obrati ban dr. M. Laginja prema Regentu, pa reče otprilike ovako:

Kraljevska Visočanstvo neka dopusti da i ja ovdje nešto narovežem, jer su Samoborci prečedni da sami to izreku, što je Samobor, i kako ima on veliko značenje u kulturnoj našoj historiji, naročito u zanosno doba hrvatskoga pokreta.

Ovamo, u ovo lijepo mjesto, dolazili su prvi ljudi preporodnoga doba; slavni muževi koji su već onta širili i pokretali misao jugoslavensku; misao narodnoga ujedinjenja. Ovamo je dolazio Gaj, Preradović, Vraz; tu živi ilirski glazbenik Livadić. Tu se često na-dje naučari kao ovih narodnih preporoditelja da stvaraju osnove oko probudjenja narodnoga i njegove svijesti tako da se potpunim pravom može reći, da su se upravo iz ovoga ubavog mjesta stale širiti ideje o narodnom ujedinjenju.

To sam imao reći Vašem Visočanstvu da potpunim riječi predgovornika, koji su Vas pozdravili.

Njegovo Visočanstvo vrlo je pozorno saslušalo ove banove besjede, kojima je tako živo ocitao prošlost Samobora.

Pozdrav pjev društva „Jeka“.

Uto zapjeva hrv. pjev društvo „Jeka“ koje se našlo naučari sa svim svojim muškari i ženskim glasom, Novakovu pjesmu: „Pozdrav domovini“, skladna pjesma odjekivala je oduševljeno i odbijala se od naših zelenih brežuljaka.

Njegovo Visoč. bilo je razdragano pjesmom „Jeka“ a kad je ban dr. Laginja predstavio druž. dirigenta župnika g. Zjallića pohvali Njegovo Visočanstvo lijepo pjevanje „Jeka“ i upita se zatim kod župnika o prilikama društva.

Regent kod društava.

Regent je prošao sva društva, koja su izašla na doček i pravila špalir pa su mu predstavili svi predsjednici društava. U ime Sokola pozdravi Ga starosta Ante Razum, u ime vatrogasnoga društva zapovjednik Bogumil Tonić; u ime obrinčotoga društva Antun Filipić, u ime veter. društva Fr. Bastijančić. Regent se upitao kod svih druž. pročelnika o prilikama u društvu.

dajnije apelacije nema, to se tješe time, da se pojedini paragrafi dade ovako ili onako tumačiti. Ovamo spadaju ljudi bistriji, koji znadu, da u pravnom sistemu imade mnogo različitih teorija, od kojih si neke stoje u izravnom protivurječju, kojima je poznato, da ni učeni pravnici nijesu u nekim pitanjima složni; jednom riječju to su ljudi, kojima je poznata ona: Koliko pravnik, toliko mišljenja.

Uočivši to, smiruju se s mišlju, da su svi u njegovom sporu upotrijebili ovo ili ono tumačenje zakona, pak ako im to shvaćanje suda ovaj put i ne konvenira, nijesu napokon oni krivi.

Drugi opet rezoniraju, da nijesu uspjeli zato, jer je protivnik uživao simpatije suda držeci se one: „Plus valet l'avoir in iudice, quam l'ira in codice“ (Vše vrijedi naklonost suda nego pisano pravo) Ovo doduše ne stoji, ali kao „utjeha“ dobro dotazi.

Takovi ljudi, znadu pričati čitave romane o sučevoj naklonosti, prijateljstvu prema protivniku, a o neaklonosti, slovođji i mržnji — i kako oni to sve ne krste — prema sebi.

Konačno možemo uzeti kao posebnu podvrstu ljude, koji u svemu vide samo lični — imovinski interes. Oni nikako ne

Odlazak.

I tako je nadošao čas, kad se bilo Njeg. Visočanstvu djeliti iz Samobora i poslijediti put prema Piješivici.

Sve je još jednom nagnulo do automobila, u koji je sjeo Regent, da vidi još jedared omiljeloga Kraljevića, koji je osvojio sva srca. Svatko se tiskao da bude što bliže a kiša cvijeća padala je sa sviju strana.

A kad se auto ganuo sa svoga mjesta zaori nanovo lura klicanja: Živio kralj Petar! Živio Regent!, komu ne bje kraja.

Gradjanstvo se počeo pomalo razilaziti s trga, sve razdragano s ljubaznosti Regentove, sve osvojeno njegovom simpatičnom pojavom, sve puno ljubavi za svoga junačkoga vladanca i puno velikih dojmova.

Vožnja do Ruda.

Do Piješivice medje samoborskoga i jaskanskoga kotara sproveo je Regenta kotarski predstojnik Fran Kosina. U Rudama dočekao je Njeg. Visočanstvo nar. zastupnik dr. Ante Pavlič koji se priključio pratnji

Na Rudama i Piješivici.

U Rudama dočekala su školska djeca Regenta i pozdravili ga učitelj Ignac Prošoli i učiteljica gdjica Povrzanović; na Piješivici župnik Janko Capanec i gdjica Horvat.

Na Piješivici je izašlo Njeg. Visočanstvo do verande planinarske kuće, da se naučije krasnoga vidika na sve strane. Ovdje je zamoljeno, da ubitježi svoje ime u spomenknjigu, te se najljubavnije odazvalo toj molbi. Tu se je upustilo sa seljaštvom u najintimniji razgovor. Nakon par časaka i muškarci i žene i stari i mlado bilo je oduševljeno sa srdačnošću svoga mladog kraljevica, koga je i putem svuda narod s dubokim poštanjem pozdravljao.

Prije odlaska u Jasirebarsko, oprosti se kot. predstojnik Fran Kosina od Nj. Visočanstva s ovim riječima:

„Rastajući se Vaše kralj. Visočanstvo ovim časom od Samoborskog kotara siobodan sam se još jednom u ime područnog žiteljstva najsrdačnije zahvaliti Vašem kralj. Visočanstvu na uzvišenom posjetu u kotaru Samobor, pak sam tom zgodom siobodan zamoliti Vaše kralj. Visočanstvo da udostoji prvom mogućom prilikom opet svojim Visokim posjetom ovaj lijepi kotar Samobor počastiti.“

mogu ili neće da pojme, da je sudac kod prosudjivanja spora vezan zakonom i da se njegove osvedočenje smije kretati samo strogo u granicama prava, zaboravljaju, da je sudac podvrgnut kontroli viših sudova, i da usljed toga ne može — sve kada bi i litio — biti pristran.

Oni svakom sudačkom aktu pripisuju lične — imovinske — motive, oni misle, da sudac ne može ništa učiniti, a da od toga nema kakove lične koristi. U mozgu takovih ljudi neprestano se vrzu samo misli o putnim rogozarima, budjetarima jednom riječju o mitu, koje da je primio sudac od njihovog protivnika i tome mitu pripisuju veću moć od samog zakona.

Preme tome, dali su ti ljudi o tome dosta uvjereni, ili to govore tek iz zlobe, brojimo ih medju duševno bolesne ili medju duševno zdrave, ali zlobne i podle.

Na ove potonje neću se ni osvrutati, jer to konačno ni ne spada u okvir ovoga članka, već ću se pobliže porabaviti s onim prvima, kojima je uzrok njihovom mišljenju bolest duha.

(Nastavit će se.)

Rožmarin Špinkard.

Na to je Regent sjedeći u automobilu pružio predstojniku obje ruke i rekao:

„Hvalim Vam ponovno na lijepom dočeku te obećajem, da ću zaista ovaj lijepi kraj prvom prilikom opet posjetiti.“

Na terasi držao je Regent mali cerkle te kad je došao do kot. predstojnika Fr. Kcsine, reče: „Ovo je zbilja lijepi kraj naročito mi se sviđa ovaj dio kad se iz Samobora izlazi od klisure, pak ovaj uspon do ovuda.“

U daljem razgovoru o lijepom i srdačnom dočeku u Samoboru rekao je, „da je pjevanje društva (Jeke) bilo doista skladno!“

U Sv. Nedjelji

Na pravom putu slavlja kojim je proslavio Njegovo Visočanstvo bile su stanke osim u Samoboru. Rudama još i u Sv. Nedjelji. Tu je pozdravio Nj. Visočanstvo g. Stanić Pavao i ravnajući učitelj Vatroslav Biličan a školska djeca i narod dočekali su Regenta u Špaliru burno ga pozdravljajući.

Uopće u cijelom našem kotaru gdje god se Nj. Visočanstvo pojavilo, bilo je oduševljenje neopisivo i ne hje kraja burnom klicanju i pozdravima sa svih strana.

Uspomena na horavak junačkoga krajevica u Samoboru kao i okolinu ostal će za sve naše žiteljsvo trajna i neizbrisiva.

Školska svečanost u Samoboru.

Kako to predviđa osnova novoga školskoga zakona, da se na svršetku školske godine održavaju što više školske svečanosti spojene s deklamacijom, igrama i pjevanjem tako se to običava činiti u samoborskoj osnovnoj školi već više godina s vrlo lijepim uspjehom.

Na ovo, što nam je ove godine na Petrovo pružila školska naša omladina, to je prešlo svako naše očekivanje. Osim brojnih deklamacija po izbor naših pjesama pa skladnoga pjevanja rodoljubnih pjesama, davale su se dvije šaljive igre, što je za Samobor jedna očit novost. Može se reći da je program svečanosti bio brian, pa je i sama dekoracija velike školske dvorane pokazivala puno ukusa, a tako i uređenje „pozorišnih dasaka“. Za to ide hvala gdjece, Levak i Bogović.

Svečanost je započela poslije mise u dupkoj napunjenoj dvorani.

Tu je najprije izrekao odlučni govor mladeži ravn. učitelj g. Milan Lang, u kom je povukao paralelu između starih vremena dok su bile škole narijetko poslane ili nepristupačne djeci i današnjega vremena, gdje no evo naša djeca imaju svoj drugi dom, a to je škola, u kojoj primaju nauku za život, i u kojoj se uzgajaju, da budu danas sjutra ljudi na svome mjestu i mognu odgovarati pozivu, koji traži od njih narodi domovina. Ovaj govor, pun lijepih misli i pogleda čestita upravitelja zavoda i ukusna pedagoga saslušala je mladež vrlo pažljivo i s velikim interesom na nazočno općinstvo.

Dvije šaljive igre, što su ih prikazivala djeca, uvježbali su s njima gg. Lang i Toni a napisao ih je naš domorodac prof. Mlaković pak se mora priznati, da je pisac bio Stefan u odabiranju sižeja, gdje znamo, da omil. literatura oskudjeva na dječjim pozorišnim komadima.

U prvoj igri „Kavga dječje“ nastupa gotovo u jedan mah 14 dječaka, koji se kao soldati rječkaju medju sobom, iko će im biti general, pri čem dolazi do šaljivih scena. Odavali su sasna silkovitu nošnju sa svojim kapama od sukna i papira, pa pravih sabalja i onih od drva. Svršetak te kavge patriotski je akcentiran time što dolaze konačno Srbi,

Hrvati i Slovenci uz jedan barjak kličući: „Gdje su Srbi i Hrvati, i Slovenci mora stati. Stogom ćemo postati divi, trojbratstvo nek nam živi!“

U igri su se istakli ovi učenici: Budi Murko, Domović Mijo Ivančak Ivan, Jalovec Pavao, Jurčić Mladen, Krajčić Roman, Peterkoč Stjepan, Sirovica Viko, Sudnik Ivan, Šver Ervin Tkalić Vjekoslav, Turk Orga Uršić Alojs i Vdović Franjo

U drugoj šaljivoj igri u 3 prizora „Čarapa“ obraduje se šaljiv događaj, kako zestre uče svoga lirata plesati pri čem on dakako pokazuje temeljitu nesposobnost u ovoj vrsti plesa. U ovomu se komadu istaknuše Greta Šuklje, Daška Stanžak, te dječaci Čapek Ljilja i Urli Marijan.

Djeca su bila uopće dražesna u svojim nastupima, pa su za svoju „glumačku“ vještinu ubrala pregršt hvale u općinstvu.

Još su nam deklamovali pjesme: Belaj Smiljka, Domović Mijo Kern Terezija, Kupres Terezija, Lamot Blaženka, Pavlič Katica Rudar Nada, Strojčić Franje, Sirovica Viko, Vdović Franjo i Žunec Gurgjica.

Končano su djeca skladno otpjevala „Oj ti vito“, „Hej veselo, mili druži“ i na koncu narodni himnu.

Potom se prešlo na razdijeljenje nagrada odlikovima.

Ovake svečanosti, za koje su roditelji pokazali znatan interes, podobne su bez sumnje mnogo pridonijeli oko zbilženja škole i doma a u dostizlu ovih dviju činilaca leži i uspjeh odgo e naše mladeži.

Domaća vijesti.

Vidov dan. Na 28. o. m. j. bila je kao ni običajcu bitke na Kosovu u župnoj crkvi složna božija kod koje prisustvovalu predavnici kot. oblasti, suda, škol. mladeži s učiteljstvom te zastupnici svih ovomjernih korporacija i udruženja. Dan 28. lipnja biljaše do nedavna žalostna uspomena Jugoslavenstva na kosovsku bitku god. 1389. kad je po Turcima razbita srpska vojska, kad je na bojnopolju pao car Lazar, i od kojeg je dan i osmanska sila poplavila Slavensku i Bikan.

Danas je Jugoslavenstvo oživotvorilo svoje političke sanje, osvetivši ljuto Kosovu i ujednivši do sada razdijeljene i raskomadane svoje djelove u jednu nerazrješivu cjelinu. Stoga se od sad Vidov dan ne će slaviti kao dan tuge, već će ta tužna cita izbijediti posvema te će se taj dan slaviti kao dan pobjede Jugoslavenstva i kao dan veselja i radosti!

Promocija našega domoroca Prof. Fran. Šuklje u utorak prije podne promoviran je na zagrebačkom s učilištu na čast doktora filozofije. Našem vrijednom sinu, suradniku našega lista, srdačno čestitamo!

Školskoj zakladi za pomaganje sromašnoj djeci darovali su nadalje: gđa. Munko 40 K, g. Vain Golžić sabrao na svadbi g. Turvica 341 K, gđa. Dutsch, supruga ravnatelja tvornice težina 120 K. Za sve ove darove zahvaljuje uprava škole

Svršetak školske godine. Na Petrovo i Pavlovo obavljen je zaključak školske godine u pučkoj školi u Samoboru sa svečanom Te Deumom i škol. svečanost, o kojoj izvješćujemo na drugome mjestu. Iz izvještaja, što ga je izdala uprava škole, razabiremo, da su bila na pod. škol. godine upisano 303 učenika, no izostalo ih je pod godinom 87 što je doista znatan broj pa se ima u velikom broju odbiti na nehaj sa strane onih roditelja koji zaboravljaju da je njihovom djetetu nužna škola ko koristi hjeba svagdašnjega. Od 229 učenika, što ih je ostalo na kraju škol. godine dobio je I red s odlikom 49. I r. 132 II r. 28 III r. 8 a neispitan ih je bilo 12

Vatrogastvo i segrti. U Samoboru ima znatan broj segrti, koji bi mogli po nedjeljama u školskim ferjama, a naravno i kasnije, dolaziti u gaslanu, da se uvijek u najnužnijem baratanju s gasilačkim spremama. Tako bi se za vrijeme okolice zabavili ple-

mitim i korisnim radom za dobro bližnjega u ujedno, u slučaju vatre, biti na pomoć požarničkoj četi. On bi se činjali društveni podmladak. Tako želi da se uopće u vatrogasni tečaj poduzmu neka se javi u nedjelju, 4. o. m. j. u 3 sata poslije podne u vatrogasnom spremištu.

Dražba opć. sjenokoša. Nedavno je obavljena Dražba opć. sjenokoša, pa je izdražbana svota došla preko 90000. K. Time se je znatno povisio opć. dohodak, za čim se moralo i ići, jer s druge strane ima i opć. na izdataka, negoli je to bilo prije

Kako se u Samoboru prodaje duhan. Jedan ovdašnji trafikant prodao je jednoj seifakinji duhan ali mu je osim naplate za duhan morala dati košaru krumpira za mito da ga je dobila

† Antun Vuković, posjednik i ml nar umro je dne 18. pr. m. j. u 66. godini života. Pokojnik bio je vrlo dobar gospodar i poštivan obrtnik i gradjanin. Sprovod kome je prisustvovalo brojno naše gradjanstvo bio mu je 19. pr. m. j. — Laka mu zemlja!

Nevrljeme u Samoboru i okolici. Dne 5. pr. m. j. poslije podne oko 6 sati nadviše se tmasti oblaci nad Samoborom, te je za kratko vrijeme uz silan vjeter lijevala kiša pomiješana s tučom. Munje sjevale su jedna za drugom, te je na više mjesta udario i grom. Tako je grom udario i u mlin g. Kovačića, te je tamo rasirgao električni uredjaj.

Isto je tako udario grom u štalu Jos. pa Vugrinca iz Otruševca te ubio u istoi nalazećeg se vola naš seljaka Martina Čavlovića iz Izbine i jednog dječaka od 19. god. Matu Šulaja iz Otruševca, dočim je dječak Čavlović od udara groma teško bolestan. Staja nije izgorjela.

Gospodarstvo.

Anišku modru galicu, prve vrsti, može svatko kupiti na malo i na vagone, dok zaliha traje, znatno ispod tržne cijene, naime 1. kg. po K 20.- kod Hrv. slav. gospodarskog društva u Zagrebu postavno društvena skladišta u Zagrebu.

Neka nitko ne propusti, iko treba galicu za štrcanje vinograda ili za močenje sjenena žitarica, protismiti, da se uz ovu rijetku jeftinu cijenu njome opskrbi kod ove prilike, za ovu istiljedeću godinu, jer će cijena opet visoko poskočiti, dok se ova zaliha iscrpi.

Dobrovoljna dražba.

Dne 4. srpnja u 3 sata poslije podne prodat će se putem parcelacije dobrovoljnom dražbom u dolini potoka Ludvića cka, 15 jutara šume Lahova draga od H. Praunspgerera.

Prodaje se jedna viseća lampica A. Iresa u upravi Samob. L. sta.

Šljivovica. Počam od 25 litara prodajem Vilm Pavlović, Smidhenova 7.

Traži se dobra kuharica koja je ujedno sobarica za malu obitelj — Uпитati kod uprave lista.

Javna zahvala

Svima onima koji su našeg milog pokojnika

Vuković Antuna

do naša groba sproveli, kao i onima koji su nam svoju sućut usmeno ili pismeno izrazili budi ovime izrečena naša najsrdačnija hvala.

Tugujuća obitelj.

Preporučite se

Profesina mješovitom robom
svakovrstim izmjerama za vrhove
Finih kolača za čel

Melanija Vuja

Obrtnička ulica br. 28

Lysoformol

zamjena za Lysoform
d. H. m. s.

Ljekarna M. pharm. M. Kleščić, Samobor.

Milan Pejnović

Zagreb, Sv. Duh.

Trgovina građevnog materijala i gorivog drva
na veliko i malo.

Brzopis: „Milje“ Zagreb

MASTIN umješkaj u krmu šaku na tjedan, ako se radi nadomjestak kreme onda 2 šake. 5 omota Mastina, prah za topljenje zdrave, debele marve, za sv. ribu jaja i mlijeka dostaje za 6 mjeseci za jednu marvu. Dobio je najveće medalje u Londonu, Parizu, Rimu i Beču. Na hiljade gospodara hvale ga i ponovno kupuje. Traži ga kod ljekarnika ili trgovaca, situčara koji ga može svaki slobodno preprodavati. II pisa na ljekarnu Trnovec u Ljubljani, Kranjska, za 5 omota stoji 30 K 50 fl. poštom.

SVRAB svrbez, kvasce, lisaje odstranjuje kod čovjeka i životinje mast pro i svrabu. Bez mirisa i ne maže rublje. I lončić za 1 osobu poštom K 12 50 kod ljekarne Trakof, Ljubljana.

„Portland“ Cement

na veliko i malo,

Prihvata narudžbe za sva mjesta u jugoslaviji i postavlja u vagoni Zagreb.

MILAN PEJNOVIĆ

Zagreb, Sv. Duh. — 6

Brzopis: „Milje“ Zagreb

Kompletno sedlo

sa kožom g. n. c. za konj i dvostrukim uzdama prodaje se.

Brockhaus Leksikon

16 svezaka, 14 naklade 1895. u dobrom stanju, prodaje se. — Pobl. ž. u upravi našeg lista.

Restauracija

„LAVICA“ Samobor

Svake nedjelje i blagdana

svježi doručak (u 10 sati pr. podne).

Toči se u bočama svježe crno dvostruko sladno pivo „Jelačić“ i dobra domaća vina.

ELEKTROS

ured za električnu industriju i pogon

VLADIMIR NOVAK

ZAGREB Frankopanska ulica 8.

Telefon: Interurban 3-04.

Brzopis: ELEKTROS, Zagreb.

Uredjuje: Električne centrale i sve vrste pogona za električnu rasvjetu i prenos sile itd.

Najbolji cigaretni papir sadašnjosti je

„GOLUB“

čini hrvatski proizvod

Zdraviju okneodljiv.

— Doblje se svuda. —

Prva hrv. tvornica cigaretnog papira
U ZAGREBU.

STAKLANA FRANZ, Zagreb, Jelačić trg 7.

Trgovina na malo i na veliko. — Telefon br. 22-42.

Krasne moderne čaše. Elegantne kristal garniture, najnoviji proizvod.

Prikladni darovi za svaku zgodu kao:

čaše i boce sa hrvatskim narodnim prbom i trobojkom. Majolika čuture u narodnom slogu. Nippos figure iz glasovitih tvornica. Električne i petrol. svjetiljke i lampaši.

Specijalno skladište za bakteriol. i fizikalne potrebitne.

Staklente za odpremu dejetaka u propisanim drvenim kutijama.